

Táboriné Ungvári Éva

Kortárs mentorok támogató programja

Kedves Olvasók!

Egy nagyszerű kezdeményezésről, a *Tanítsunk Magyarorszáért!* programmal kapcsolatos pozitív tapasztalatainkról szeretnék beszámolni. Intézményünk a 2020/2021-es tanév augusztusában csatlakozott az országos programhoz az Eötvös Loránd Tudományegyetem partneriskolájaként. A Módszertani Munkaközösség vezetőjeként iskolánkban felkértek az iskolai koordinátori szerepre, amelyet szívesen elvállaltam, hiszen az egyik 7. osztály osztályfőnöke is vagyok. A program a diákoknak a pályaválasztásban, tanulási eredményük javulásában segít elsősorban, ami nagy támogatás nekünk osztályfőnököknek is. A kortárs mentorhallgatók segítenek meggyőzni a gyerekeket, hogy fontos a tanulás, a továbbtanulás, ne adják fel az álmaikat, van lehetőségük fejlődni, és ebben segítjük őket.

Szeptember 3-án a község sportpályája adott otthont a *Tanítsunk Magyarorszáért!* program első szervezett eseményének, az élménynapnak. Ekkor találkoztak először a mentorhallgatók és a mentoráltak, a programban részt vevő 7. osztályos tanulók. Tartalmas, élményekben gazdag nap volt ez mindannyiunknak: játékos csapatépítő feladatokban ismerkedtek meg egymással a diákok és a hallgatók, a tanulók színes pólókat, füzetet, baseballsapkát, tornazsákot, ebédet is kaptak.

Szeptembertől hetente rendszeresen jött a nyolc mentorhallgató az iskolába a két 7. osztály 40 tanulójaához. A diákoknak készítettünk iskolai ímélcímet – a várható online tanítás esetére –, ezen keresztül is megpróbálták a mentorok felvenni velük a kapcsolatot, először nem sok sikerrel. Otthon gyakran más dolguk van a tanulóinknak, sokszor házimunka vár rájuk, vagy a kistestvérükre vigyáznak. Van olyan diákunk is, akinek egyáltalán nincs telefonja, internete.

A vírushelyzet miatt az intézményünkbe eleinte nem jöhettek be a hallgatók, csak a faluban található játszótérre, a sportpályára, illetve a község könyvtárába mehettek. A mentorok rendszeresen jöttek hetente 1-2-3 órára, attól függően, hogy kinek meddig maradhattak a mentoráltjai. A gyerekek nagy része tanyán él, messze a főutaktól, menetrend szerinti buszokhoz vannak kötve. Sok diákunk az óvodába is megy a kistestvééréért. Több mentornak a szombati nap volt megfelelő a mentorálásra, ez kezdetben a szülők bizalmatlansága miatt okozott nehézséget, de segítettem telefonon meggyőzni a szülőket, hogy a mentorhallgatókkal a diákok biztonságban lesznek, minden rendben lesz.

Szinte minden alkalommal megbeszéljük a mentorokkal, hogy mit terveznek, mire van szükségük, illetve felvázolom a lehetőségeket: így próbálják a következő foglalkozásokat is megtervezni. Sokféle szociális háttérű, adottságú, érdeklődésű tanuló jár az iskolánkba. A mentoráltakból a csoportokat igyekeztünk úgy létrehozni, hogy az osztályok ne keveredjenek, de vegyes csoportok alakuljanak ki. Nem feltétlenül barátok kerültek egy csoportba, így a státuszemelés is a feladatuk lett a mentoroknak.

A programban a vírushelyzet miatt tesztelték az egyetemistákat, valamint az együttműködésről szerződést is kötöttek velük, így az őszi szünet után már bejöhettek az iskolánkba. Különböző órák hospitálására volt lehetőségük, és egy különtermet biztosítottunk a foglalkozásaiknak, ahol a hallgatók fejlesztő, célirányos feladatokkal szinte bármelyik tantárgy korrepetálásában segítenek. Megadtuk a mentorok számára a csengetési rendet, az órarendeket, így láthatták, hogy milyen órákra tudnak eljönni, melyik óráról kérhetik el a diákokat. A hallgatók egymást is erősítik, hiszen többen együtt jönnek az iskolába, közösen kezdik vagy fejezik be az együtt töltött időt, utazás közben is készülnek a foglalkozásokra.

Arra kértem a mentorokat, hogy írjanak néhány sort magukról, és küldjék el képpel együtt a mentoráltak szüleinek. Ez sokat segített abban, hogy most már a szülők is szívesebben fogadják a programot. A magas óraszámom miatt a mentorokkal csak futólag tudok találkozni, de ímében és telefonon is tartjuk a kapcsolatot, hívnak, ha gondjuk, kérdésük van. A mentorok foglalkozásainak a megtervezését egyetemi oktatók is segítik a mentoráláskísérő szemináriumokon. Az iskolai koordinátorokkal ők is tartják a kapcsolatot, valamint az ELTE-n a programot koordináló Tanárképző Központ is.

A mentorhallgatók heti beszámolóit mindig megnyugtatnak, és örömmel töltenek el: tartalmas foglalkozásokat tartanak a diákok számára, kölcsönösen élvezik egymás társaságát. A diákok minden héten nagyon várják a mentorokat, együtt játszanak, beszélgetnek, tanulnak. Sokat beszélgetnek négy szemközt kötetlenül is, a diákok gyakran jobban megnyílnak a kortárs mentorok számára, mint nekünk, osztályfőnököknek. Ha nem sikerül a mentoroknak személyesen megjelenni az iskolában, akkor online videóművészetben tartják a kapcsolatot a mentoráltakkal. Pozitív változás, hogy már rendszeresen használják a diákok az ímélcímeket, a mentorok Messengeren is keresik a diákokat, nagyon ritkán kérnek segítséget, egyre könnyebben tudnak kommunikálni a tanulókkal az online térben is.

Ahogy közeledett az első félév vége, a diákok tanulmányi munkáját összefoglaltuk az osztályfőnökpárossal, ez segítség volt a hallgatók számára. Egyre jobban megismerik a tanulókat, nagyon rugalmasak, jól alkalmazkodnak a tanulók igényeihez, az érdeklődésükhöz, a szintjeikhez, nem esnek kétségbe, ha nem teljesen úgy alakul a foglalkozás, ahogyan azt eltervezték. A korrepetálásokon a mentorok is tapasztalták, hogy fontos a figyelem és a kitartás erősítése a tanulóknál. Ha nehézségbe ütköznek, keresik a lehetőségeket, a mankókat a tanulók támogatására mind élőben, mind az online térben is.

Osztályfőnökként is vannak pozitív tapasztalataim, sőt a szaktanárok is észrevették, hogy a korábban perifériára került diákok is barátokat szereztek az osztálytársak között. Elfogadóbbak lettek egymással, jobban látják egymás értékeit, javult az önértékelésük is. Biztos vagyok benne, hogy ez a mentorhallgatóknak is köszönhető.

Novembertől részt vehettünk olyan online találkozókra, ahol az ELTE leendő mentorhallgatóival és az oktatókkal beszélgettünk, más iskolák tapasztalatait is meghallgathattuk. Igazán szerencsések vagyunk, mert nem minden iskolába mehettek el személyesen a mentorok, néhány helyen csak online tudtak kapcsolatot létesíteni a tanulókkal. Kellemes volt hallgatni az érdeklődő új hallgatókat, más iskolák mentorainak a jó gyakorlatait, egy közös feladatbank hasznos tervét. Az oktatók kedvesen és céltudatosan vezették ezeket a beszélgetéseket, mindenkire odafigyelve. Öröm volt látni az online felületen, hogy mennyi hallgató vár arra, hogy az őszi félév felkészítő kurzusa után a tavaszi félévben elkezdhesse a mentorálást.

A következő félévben mi is továbbra is szeretettel fogadjuk a mentorokat. A programot a többi felsős tanuló szinte irigykedve figyeli, ők is szívesen csatlakoznának. Reméljük, hogy a jelenlegi 6. évfolyam is bekapcsolódhat tavasszal a programba. Bizakodóak vagyunk a járványhelyzettel kapcsolatban is, hogy a mentorok és a tanulók tavasszal jobban ki tudják használni a TM-kártya által nyújtott ingyenes utazási lehetőséget, és kirándulásokat is tudnak majd tervezni, megvalósítani.

Nagyon nagy lehetőségek vannak a *Tanítsunk Magyarorszáért!* programban. Bízom abban, hogy a mentorhallgatókkal együtt hatékonyabban és jó irányba tudjuk indítani a leendő 8. évfolyamosokat a pályaválasztásban, az iskolaválasztásban és a továbbtanulásban. Iskolánk vezetősége teljes mértékben támogatja a mentorok munkáját, a kollégáimmal együtt igyekszünk mindenben segíteni nekik, ahogy Csemő polgármestere is. Hiszen a mi gyermekeink javát szolgálják.

Csemő, 2020. december 14.

Táboriné Ungvári Éva

7. osztályos osztályfőnök

A *Tanítsunk Magyarorszáért!* program iskolai koordinátora

Csemői Ladányi Mihály Általános Iskola

Táboriné Ungvári, Éva: Support program of same age mentors

Az írás szerzőjéről

Táboriné Ungvári Éva

tanító, a Módszertani Munkaközösség vezetője
Csemői Ladányi Mihály Általános Iskola

eva.taborine[kukac]ladanyisuli.com